

Titel: Kapitel I.

Citation: "Kapitel I.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r01-shoot-chptrd1e8146/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Indtil Anklage er rejst, eller de nævnte Fejfter ere udløbne, anses Sagen for afhængig for Undersøgelsesdommeren.

§ 246.

Indgives efter Forundersøgelsens Slutning Andragende om yderligere Undersøgelseshandling, skulle disse nøjagtig betegnes i Andragendet. Lages dette til Følge, finde med Hensyn til den derved foranledigede Gjenoptagelse af Forundersøgelsen de ovenfor givne Regler Anvendelse.

Fjerde Afsnit.

Om Anklage for og Sagens Behandling ved Landretten.

Kapitel I.

Om Anklagen samt om Henviisning til og Forberedelse af Hovedforhandlingen.

§ 247.

Statsanklageren indbringer Sagen for Landretten ved en skriftlig affattet Anklage, som indleveres til Rettens Formand.

Ved Anklageskriftets Indlevering er Sagen afhængiggjort.

§ 248.

Anklageskriftet skal indeholde:

- a) Statsanklagerens Navn.
- b) Den Sigtedes Navn og hvad der ellers maatte udkræves til hans nøjagtige Betegnelse, hans Bopæl eller Opholdssted, forsaavidt det er bekendt, med Angivelse af, om han er anholdt eller fængslet.
- c) Angivelse af den Forkyndelse, for hvilken Anklage rejtes, ved Hjælp af dens lovbestemte Kjendemerker eller dens i Loven hjemlede Betegnelse i Forbindelse med mulige Strafforhøjelses- og Strafnedsættelsesgrunde, samt med Tilføje af saadanne særlige Omstændigheder i Hensende til Sted, Tid, Gjenstand, Udførelsesmaade osv., som efter de i ethvert Tilfælde foreliggende Forhold udkræves til dens tilstrækkelige

og tydelige Betegnelse. Tillige nævnes det eller de Lovbud, i Henhold til hvilke Paa- stand om Straf for den paagjældende For- brydelse agtes nedlagt. Anklagens Gjen- stand kan angives alternatib, saavel som principalt og subsidiært.

d) Begjæring om, at Sagen maa henvises til Hovedforhandling. Det maa udtrykkel- lig bemærkes, om og i Henhold til hvilken Lovbestemmelse der andrages paa Med- virkning af Nævninger eller paa Forhand- ling for Landsretten uden saadan Med- virkning. Det Lovbud eller den Afjøs- relse, som hjemler det valgte Børnething, bør paaberaabes.

Hverken Udsviklinger om de mod den Sig- teede forhaandenværende Beviser eller af Rets- spørgsmaal maa findes i Anklagekriftet.

Omfatter Anklagen flere Sigtede eller flere strafbare Handlinger af den samme Sigtede, bliver hver af disse punktvist at ommelde.

§ 249.

Med Anklagekriftet skulle følge Dokumenter og andre synlige Bevismidler, som Anklageren har i Hænde, og som agtes fremlagte under Sagen, de i § 219 tredie Stykke ommeldte Beretninger samt Udskrift af Retshandlinger, som maatte have fundet Sted under Efter- forskningen, og af Forundersøgelsen, naar en saadan har været foretagen.

Endvidere skulle medfølge saa mange Gjen- parter af Anklagekriftet, som der er Sigtede.

§ 250.

Samtidig med Anklagekriftets Indlevering skal Anklageren tilstille Rettens Formand en Kortegnelse, med Gjenpart for den Sigtede, over de Beviser, som han agter at fremlære under Hovedforhandlingen, med Bemærkning om, hoad han ved disse vil godtgjøre, og i Forbindelse dermed fremlætte sine til Bevis- førelsens Forberedelse sigtende Andragender til Retten.

Andre Andragender til Retten, sigtende til at fremme Straffefølgens Formaal, saafom om den Sigtedes Anholdelse eller Fængsling, Bes- lagslæggelse af hans Formue o. s. fr., skal Anklageren aabne, saafnart Anklagekriftet er

indleveret; de fremsættes skriftlig og tilfælles Rettens Formand.

§ 251.

Naar Rettens Formand finder,

- 1) at Anklageskriftet ikke tilfredsstiller Lovens Fordringer,
- 2) eller at den Forbrydelse, for hvilken Anklage er rejst, er udelukket fra Paakjendelse ved Landretten, uden at dette beror paa Sjøn over Straffens rimelige Størrelse, og uden at Sammenhæng med en anden Straffesag deri gjør Forandring,
- 3) eller at Sagen ikke er indbragt for ret Børnemthing,
- 4) eller at Anklageren ikke er paataleberettiget,
- 5) eller at Handlinger af den Art, Anklagen angaar, ikke ere Gjenstand for Straf,
- 6) eller at Forsøgning er udelukket ved Forældelse, uden at dette beror paa Sjøn over Straffens rimelige Størrelse, eller af lignende Grund er utilstedelig,

og naar derhos, hvis Rangsen kan afhjælpes, det fornødne i saa Henseende ikke sker inden en af Formanden fastsat Frist, sammentræder han med toende Medlemmer af Retten til Afgjørelse af Spørgsmaalet, om Henvisning af Anklagen til Hovedforhandling strax skal nægtes, uden at videre Foranstaltninger træffes i Anledning af samme. Anklageren gives der Lejlighed til for Afgjørelsen at udtale sig skriftlig eller mundtlig.

Nægtes der Anklagen Fremme, affiges Kjendelse herom.

§ 252.

Finder Retten ikke strax i Embeds Medfør at burde nægte Anklagen Fremme, meddeler Rettens Formand den Sigtede Gjenpart af Anklageskriftet og Bevisfortegnelsen. Ved Meddelelsen affordres den Sigtede Erklæring, om han selv har valgt en Forsvarer; hvis dette ikke er Tilfældet, bekliffer Formanden efter Omstændighederne Forsvarer, hvem ligesledes Gjenpartier tilfælles.

Henfælder den Sigtede i Hængsel paa et andet Sted end Rettens Sæde, og det er givet, at Hovedforhandlingen skal foregaa her, kan Rettens Formand allerede paa dette Tidspunkt foranstalte ham henbragt til samme.

§ 253.

Retten's Formand fastsætter en Frist for den Sigtede og den bestilte Forsvarer til Indgivelse af de i § 254 ommeldte Andragender til Retten.

Fristen bestemmes saaledes, at der bliver tilstrækkelig Lejlighed for de Paagjældende til at gøre sig bekendt med Sagens Afgifter, hvortil saavel den Sigtede som hans Forsvarer, være sig valgt eller bestillet, efter den stedfundne Meddelelse have Adgang; om de Foranstaltninger, der ere truffne med Hensyn hertil, gives fornøden Underretning. Fristen kan af Formanden forlænges, naar det begjæres, og særegne Grunde findes at tale derfor.

§ 254.

Den Sigtede og den bestilte Forsvarer have Adgang til, inden Udlobet af den i § 253 ommeldte Frist,

- 1) at andrage paa, at der, førend Sagen videre fremmes, foretages Forundersøgelse, hvis en saadan ikke har fundet Sted, eller at en stedfunden Forundersøgelse fuldstændiggjøres, naar det angives, at nærmere betegnede Oplysninger derved kunne fremkaffes, som ville fjerne Mistanken mod den Sigtede eller godtgjøre Grunde til Straffrihed;
- 2) at andrage paa, at Henvisning af Anklagen til Hovedforhandling maa blive nægtet, naar det paastaas, at enten nogen af de i § 251 nævnte Omstændigheder foreligger, eller at der ved de stedfundne Efterforskninger eller Forundersøgelsen ikke er fremkommet rimelig Grund til Mistanke mod den Sigtede eller er oplyst Omstændigheder, som begrunde hans Straffrihed;
- 3) at fremkomme med Andragender og Erklæringer om Sagens Henvisning til Rættninger eller til Landretten uden Rættninger;
- 4) at indlevere en Fortegnelse over Beviser, som agtes fremførte under Hovedforhandlingen, med Bemærkning om, hvad der ved disse skal godtgjøres, og i Forbindelse dermed at fremsætte Andragender til

Retten, sigtende til Bevistforelsens Forberedelse.

Ovnevænte Andragender indgives skriftlig til Rettens Formand tilligemed Gjenpart, som tilstilles Anklageren.

Er den Sigtede fængslet, blive hans Andragender og Erklæringer paa Begjæring at modtage af Undersøgelingsdommeren til Retsbogen; denne har ved Anklageskriftets Meddelelse udtrykkelig at gjøre ham opmærksom paa den ham efter nærværende Paragraf tilkommende Ret. Udskrift af Retsbogen tilstilles snarest mulig Rettens Formand, som meddeeler Anklageren, naar og hvor Afgang til Gjennemsyn af samme staar ham aaben.

Den befittede Forvarer kan ikke mod den Sigtedes Villie andrage paa Nægtelse af Henvisning til Hovedforhandling af Grunde, som Retten ikke i Embeds Retsfor kan tage i Betragtning, ej heller paa Henvisning til Rævninger, medmindre han antager den hjemlet ved § 11 Nr. 1.

§ 255.

Andre Andragender til Retten end de i § 254 ommeldte, hvortil der med Hensyn til den anhangiggjorte Sag findes Anledning før Hovedforhandlingen, staa den Sigtede, den befittede Forvarer eller andre Vedkommende aakme, saajært Meddelelse af Anklageskriftet har fundet Sted. De fremsættes skriftlig og tilstilles Rettens Formand; er den Sigtede fængslet, har han Ret til at fremsætte dem til Retsbogen for Undersøgelingsdommeren, som snarest mulig tilstiller Rettens Formand fornøden Udskrift.

§ 256.

Efter Udløbet af den fastsatte Frist eller tidligere, hvis det begjæres af den Sigtede og den befittede Forvarer, træffes Afgjorelse, om Sagen skal henvises til Hovedforhandling, og i bekræftende Fald, om den skal henvises til Rævninger eller ikke, samt om Forening eller Adskillelse af Sagsmaal. I Forbindelse hermed træffes Afgjorelse om Foranstaltninger sigtende til Bevistforelsens Forberedelse eller iøvrigt til Opnaaelsen af Straffesagens Formaal; dog bør forsaavidt Fristens

Udblev ikke afventes, naar Forholdene ikke tilstede Ophættelse.

Retten træffer Afgjørelsen:

- 1) angaaende de i § 254 Nr. 1 og 2 ommeldte Andragender, samt naar Anklagen i Embeds Medfør nægtes Fremme;
- 2) angaaende Andragende om Genvisning til Rævninger udenfor Lovens almindelige Regler, samt naar Spørgsmaalet, om en Sag i Genhold til disse skal henvises til Rævninger eller ikke, enten er omstridt mellem Parterne, eller, uden at dette er begrundet i den Sigtede's Valgret, afgjøres i Strid med Anklagerens Begjæring;
- 3) angaaende Foranstaltninger i Bevisførelsens eller iøvrigt i Sagens Interesse med Undtagelse af Beslutning om Vidners eller Syns- eller Ejendomsmands Indsættelse til Hovedforhandlingen samt Foranstaltninger, der ere paatrængende.

Andre Afgjørelser end de ovenfor nævnte kunne træffes af Formanden i Rettens Navn.

Førend Afgjørelsen træffes, kan Formanden eller Retten indhente Oplysninger og Erklæringer, ved Undersøgelsesdommeren lade afhøre Vidner m. B. Afgang til herved fremkomne nye Aktstykker staar Parterne aabne efter Formandens nærmere Bestemmelse.

§ 257.

Om de Spørgsmaal, som i Genhold til § 256 skulle afgjøres af Retten, tages Bestemmelse af Rettens Formand i Forbindelse med to andre Medlemmer. Afgjørelsen træffes i et ikke offentligt Mødet, som Anklageren, den Sigtede og dennes Forsvarer have Ret til at overvære, og i hvilket de nærmere kunne begrunde de af dem fremfattede Andragender, som forelægges til Afgjørelse. Rettens Formand underretter dem betimelig om Mødets Afholdelse. Hensidder den Sigtede i Fængsel paa et andet Sted, end det, hvor Retten holdes, skal han dog kun, naar Rettens Formand finder, at særlige Grunde tale for at efterkomme hans Begjæring derom, jovankaldes henbragt til Mødet; i modsat Fald kan han enten indgive en skriftlig Meddelelse til Retten til Begrundelse af sine Andragender, eller afgive sin Erklæring til Retts-

bogen for Underfølgelsesdommeren, som snarest mulig indsender Udskrift til Rettens Formand. Udeblivelse af nogen til Møde Berettiget hindrer ikke Afgjørelsen af de foreliggende Spørgsmaal.

§ 258.

Sagen kan ved Kjendelse henvises til Forundersøgelse, naar der, efter hvad der foreligger, findes ikke at mangle rimelig Grund for et herom fremsat Andragende, eller i Embeds Medfør, naar det findes fornødent, førend Beslutning tages i Anledning af et Andragende om at nægte Anklagen Fremme.

Om Forundersøgelsen gjælde de i 3die Affnit Kap. II givne Regler med de af Sagens Stilling flyvende Væppler. Udskrift af samme tilstilles Rettens Formand og Anklageren; den Sigtede og hans Forvarer have Ret til at gjøre sig bekendt med den efter Formandens nærmere Beslutning.

Efter at have modtaget Udskrift af den sluttede Forundersøgelse, har Anklageren inden en Uge at indlevere nyt Anklageskrift, forsaavidt han ikke vil henholde sig til det tidligere indgivne.

§ 259.

Anklagens Henvisning til Hovedforhandling kan nægtes, naar et herom fremsat Andragende findes begrundet, eller i Embeds Medfør, naar nogen af de i § 251 nævnte Omstændigheder findes at foreligge. Det er ikke til Hinder for at nægte Anklagen Fremme af en af de sidstnævnte Grunde, at Retten ikke har fundet Anledning til i Genhold til § 251 strax at nægte Henvisning.

Om Røgtelsen, som kan omfatte Anklagen i det Hele eller for en Del, affiges Kjendelse.

Er der nægtet Anklagen Fremme delvis, paahviler det Anklageren inden en af Rettens Formand ved Kjendelsens Meddelelse fastsat kort Frist at indlevere et overensstemmende med Kjendelsen rettet Anklageskrift. Er det ikke, ansees Forfølgning for frafalden.

§ 260.

Ved Afgjørelsen af Andragender om Indtælbelse af Vidner eller om Udmeldelse eller

Indtællelse af Eys- eller Skjønsmænd bliver det at tage i Betragtning, om der er Grund til deraf at vente noget Udbytte til Sagens Oplysning, hvorved navnlig tages Hensyn til, om der foreligger en fuldstændig og troværdig Tilfælde af den Sigtede, eller om flere Vidner ere bragte i Forslag til at forklare om et og samme Punkt. Naar den Sigtede har andraget paa Indtællelse af Vidner, kan det gøres til Betingelse for at tage Andragendet til Følge, at Sikkerhed stilles for de derved forarsagede Udgifter.

Bestemmelser om Foranstaltninger sigtende til Bevisførelsens Fremme eller iøvrigt til at fremme Straffelagens Formaal kunne ogsaa træffes i Embeds Medfør; en søregen Forretningsskikkelse over Beviser, som i Henhold hertil blive at fremføre under Hovedforhandlingen.

§ 261.

Om Afgjørelser i Sagen, som træffes i Henhold til Bestemmelserne i dette Kapitel, underrettes alle Vedkommende.

Et Sagens Henvisning til Hovedforhandling besluttet, giver Formanden i Henhold hertil Anklagestrifet fornøden Paategning. Paahviser det Anklageren ifølge § 259 sidste Stykke at indkomme med et rettet Anklagestrif, sker Paategningen, naar dette er indleveret og af Formanden fundet stemmende med Rettens Kjendelse.

De Følger, som ved Lovgivningene ere knyttede til den Omstændighed, at en Person er sat under Tiltale for en Forbrydelse, indtræde, naar Henvisning til Hovedforhandling af den rejste Anklage er besluttet overensstemmende med foranstaaende Regler.

§ 262.

Formanden berammer Dagen, paa hvilken, eller, forsaavidt Sagen skal behandles i en af de regelmæssige tilbagevendende Samlinger, og Dagen endnu ikke kan angives, Samlingen, hvilken Hovedforhandling af den henviste Sag skal finde Sted; i sidste Fald berammes Dagen saa snart det kan.

Det iagttages, at den nærmeste Tægtedag eller Samling vælges, som Forholdene tilføde, og til hvilken der kan gives alle Bedkommende behørigt Varjel.

Deventligvis bør den Sigtede have en Uges Varjel til Dagen eller Samlingen; kortere Varjel kan vælges, naar den Sigtede og Forsvareren begjære det eller samtykke dertil; længere Varjel kan vælges, naar Rettens Formand finder, at det almindelige Varjel af særegne Grunde er utilstrækkeligt.

En senere Tægtedag end den, der vilde følge af ovenstaaende Regel, kan berammes, naar særegne Grunde findes at gjøre en Afvigelse nødvendig.

§ 263.

Om Berammelsen af Hovedforhandlingen underretter Rettens Formand Anklageren, Forsvareren samt i Nævningesager Formanden for Udvalget til Marskalkens Dannelse.

Den Sigtede indkaldes til det berammede Møde ved en skriftlig Stævning, som udstedes af Rettens Formand i Rettens Navn. Om de Foranstaltninger, som ere truffne for at give alle Bedkommende behørig Adgang til Gjennemsyn af Sagens Aktstykker, meddeles samtidig Underretning. Vidner samt Syns- og Ejdomsmænd, hvis Indkaldelse til Hovedforhandlingen er besluttet, indkaldes af Formanden.

Henfælder den Sigtede i Fængsel eller Vidner, Syns- eller Ejdomsmænd i Forvaring paa et andet Sted end det, hvor den berammede Hovedforhandling skal foregaa, foranstalter Rettens Formand dem betimeligt henførte til dette.

§ 264.

Over Nævningesager og andre Straffesager, som ere berammede til Foretagelse i en af Rettens Samlinger, affattes der af Rettens Formand med Retsskriverens Bistand en samlet Retssliste, hvori angives de Sager, som ville blive fortagne, samt saavidt mulig de Dage, til hvilke de enkelte Sager ere berammede. Denne Retssliste besjendtgjøres en Uge før Retssamlingens Begyndelse ved Opslag paa det Sted, hvor Retten skal holdes.

Senere Forandringer eller Tillæg, som gjøres før eller under Samlingen, indføres strax paa Retslisten.

Over Sager, som berammes til Forretning udenfor Samlingerne, affattes for hver enkelt Retssag en Retsliste, som bekendtgjøres ved Opslag mindst 3 Dage før Retssagen; Forandringer eller Tillæg indføres strax.

Retslisten optages strax i en Retssag, som føres dels for Rævningsager dels for andre Straffesager.

§ 265.

Naar det er overdraget et Medlem af Højesteret at være Formand for Landsretten, hvad Rævningsager angaar, paahviler det ham i betimelig Tid før Samlingens Begyndelse at være tilstede ved Rettens Sæde, og derefter, om fornødent med Bistand af den for andre Straffesager bestilte Formand, at varetage de efter ovenstaaende Regler Rettens Formand paahvilende Pligter med Hensyn til de Sager, som ere eller blive henvisne til Rævningen.

§ 266.

Naar under en stedfindende Hovedforhandling Anklage for andre Handlinger rejses, kan denne naar Reglerne i dette Kapitel strax medtages under Forhandlingen, naar enten den Sigtede og den bestilte Forparer indvilge deri, eller den Forbydelse, som den nye Anklage angaar, er begaaet af den Sigtede under selve Hovedforhandlingen, og naar Retten iøvrigt Intet finder til Hindrer derfor. Anklagen kan da fremsættes mundtlig til Retssagen.

Kapitel II.

Om Forandringer i Anklagen eller i de om henvisning og Hovedforhandlingens Forberedelse trafte Bestemmelser.

§ 267.

Forandringer i Anklagen, som ikke i nogen væsentlig Grad forandre eller besværliggjøre Forsoaret, kunne af Anklageren foretages, saa længe Sagen ikke er optagen til Dom eller til at forelægges Rættningerne.

Andre Forandringer i Anklagen, hode enten disse have Hensyn til Handlingens retlige Karakter eller de særlige Omstændigheder, hvormed Handlingen er betegnet, tillædes kun,

1) naar de foretages, førend Henvisning til Hovedforhandling har fundet Sted, eller dog paa et saadant Tidspunkt, at en Forhandling af Hovedforhandlingen ikke vil følge deraf,

2) eller naar der inden Sagens Optagelse er fremkommet nye Beviser eller Kjendsgjæringer med den Sigtede, som vilde give Hjemmel til Gjenoptagelse af en Straffesag, i hvilken Forfølgning er frafalden.

§ 268.

Om Forandringer i Anklagen gjøres der Meddelelse til Retten skriftlig eller, hvis de fremkomme under Hovedforhandlingen, mundtlig til Retsbogen. Finder Retten ikke Anledning til strax at tilbagevise Forandringen, gives der den Sigtede og den beklædte Forsoarer Lejlighed til i den Anledning at udtale sig, hvortil efter Omstændighederne indrømmes en Frist. Er der Strid om Forandringens Tilstedelighed, eller tilbagevises den, eller tillædes den i Medfør af Reglen i § 267 Nr. 2, affigjer Retten Kjendelse; i andre Tilfælde træffer Formanden Afgjørelsen. Tillædes under Hovedforhandlingen Anklagens Forandring i Hensind til Reglen i § 267 Nr. 2, bliver Sagen at udsætte, medmindre den Sigtede og hans beklædte Forsoarer give Afstald herpaa.

§ 269.

Foreligger der rimelig Grund til at antage, at saadanne nye Beviser eller Kjendsgjæringer vilde komme for Dagen, som efter